

عنوان مقاله:

اثر بخشی درمانگری به شیوه تنیدگیزدایی بر تنیدگی ادراک شده با توجه به سبکهای هویت دانشجویان

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات روان شناسی بالینی، دوره 1، شماره 3 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

مژگان نیکنام - استادیار دانشگاه آزاد اسلامی رودهن

عباسعلی اللهیاری - استادیار دانشگاه تربیت مدرس

کاظم رسول زاده طباطبایی - دانشیار دانشگاه تربیت مدرس

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر تعیین اثر بخشی درمانگری به شیوه تنیدگی زدایی بر تنیدگی ادراک شده با توجه به سبک های هویت می باشد. از بین دانشجویان مونث دوره کارشناسی پس از تعیین نوع سبک هویت ۶۷ نفر که دارای سبکهای هویت هنجاری و سردرگم/اجتنابی بودند به طور تصادفی در دو گروه آزمایش و گروه کنترل گمارده شدند. گروه آزمایشی در ۱۲ جلسه یک ساعت ونیمه تحت درمان و پس از یک دوره سه ماهه مجدداً مورد پیگیری قرار گرفتند. گروه کنترل هیچگونه درمانی دریافت نکرد. نتایج تحلیل نشان داد که تنیدگی ادراک شده گروه آزمایش بطور معناداری نسبت به گروه گواه کاهش یافته است. همچنین یافتهها در مورد سبک های هویت نمایانگر این بود که بر تنیدگی تاثیر داشته است اما سبک های هویت نتوانستهاند تاثیر معناداری در اثر بخشی آموزش تنیدگی زدایی بر تنیدگی ایجاد کند. پیگیری وضعیت افراد نشان دهنده پایداری تغییرات ایجاد شده است. ارزیابی و تفسیر رویدادها در تعیین میزان تنیدگی نقش مهمی دارند و روش درمانگری به شیوه آموزش تنیدگیزدایی با تاکید بر تغییرات شیوه هایی که در آن فرد «خود» را مورد خطاب قرار می دهد بر تنیدگی موثر است همچنین هویت نیز به عنوان معیاری نسبتاً پایدار از یگانگی خود بر تنیدگی تاثیر دارد.

کلمات کلیدی:

درمانگری به شیوه تنیدگیزدایی، تنیدگی ادراک شده، سبکهای هویت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1298529>

